

தமிழ் விடுதலைப் போராட்டமும்

தமிழ்பேகம் மக்கள் என்ற வகையில் தமிழர்களைப்போன்றே முஸ்லிம்களும் அரசியல்-பொருளாதார-சமூக ரீதியில் சிங்களப் பேரினவாதத்தால் அடக்கப்படுகின்றனர்.

இவ் அடக்குமுறையிலிருந்து விடுதலை அடைவதற்காக தமிழ்பேகம் மக்கள் தங்கள் தாயக பூமியில் ஒரு தலையரசை அமைக்க ஆயுதப் போராட்டத்தை நடாத்தி வருகின்றனர்.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் சூழ்ச்சி

இப்போராட்டத்தில் முஸ்லிம்களை இணையவிடாது தடுப்பதில் சிங்களப் பேரினவாதம் பல சூழ்ச்சிகளையும், சதி களையும் செய்துவருகின்றது.

இவ்வித சதி அரசியலில் ஈடுபடுவதற்குப் பிரதான காரணம் ஒன்றுண்டு.

அதாவது, தமிழ்-முஸ்லிம்களின் இணைவு போராட்டத்திற்கு அதிக வலிமை சேர்க்கும் என்பதுடன், உலக முஸ்லிம் நாடுகளின் ஆதரவையும் உதவியையும் போராட்டம் பெறுவதானது அதன் வெற்றியை உறுதிப்படுத்திவிடும். இவை சிங்களப் பேரினவாதத்தின் நோக்கங்களுக்குக் குந்தகமாக அமையும்.

ஆகவேதான், முஸ்லிம்களை இப்போராட்டத்திலிருந்து பிரித்து வைக்கச் சிங்களப் பேரினவாதம் காலங்காலமாகப் பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்துவருகின்றது.

சிங்களப் பேரினவாதத்தைப் பொறுத்தவரை தென் தமிழ்நாட்டை அதாவது கிழக்குமாகாணத்தைத் தமிழர்களிடமிருந்து அபகரித்து அதைச் சிங்களமயமாக்குவதுதான், அதன் பிரதான இனவாதத்திட்டமாகும்.

கிழக்குமாகாணத்தில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் இணைந்துள்ளதால், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் எண்ணம் ஈடுறமாட்டாது.

எனவே முஸ்லிம்களை தமிழர்களிடமிருந்து பிரித்துத் தள்ளுவதே இணைத்து, தமிழர்களுக்கெதிராகப் போர்புரியச் சூழ்ச்சிகள் செய்தது.

தனது சூழ்ச்சி வலைக்குள் முதலில், கொழும்பில் நலன்களைக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம் தலைவர்களையும்-முஸ்லிம் மதப்பித்தையும் வீழ்த்தி, அதன்மூலம் முஸ்லிம் மக்களையும் தனது சதிவலைக்குள் சிக்கவைக்க முயன்றது.

இச்சூழ்ச்சிகளையும் சதிகளையும் நாம் முன்னரே நன்கு அறிந்திருந்தோம். இதனால், இச்சூழ்ச்சிகள அரசியலைப்பற்றி தமிழ் மக்களுக்கு விளங்கவைத்ததுடன் முஸ்லிம்களையும் சதிகுள் வீழாது தடுக்க அரும்பாடுபட்டோம்.

ஆனாலும், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் சூழ்ச்சி வலைக்குள் முஸ்லிம்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு விழுந்துவிட்டனர்.

இந்திய அரசின் சூழ்ச்சி

1987ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டின் தலைப்போராட்டத்தில் தேரடிவாகத் தலைவியிட இந்திய அரசும், முஸ்லிம் - தமிழ் முற்பாட்டை மேலும் வளர்த்துவரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது.

சிங்களப் பேரினவாதம் கருதியதைப்போன்றே, தமிழ் முஸ்லிம்களின் இணைவு தனது தேசிய-பிராந்திய நலன்களுக்குக் குந்தகமாக அமையும் என, இந்திய ஏகாதிபத்தியமும் கருதியது. தமிழீழ

மக்களின் தன்னாட்சி உரிமைப் போராட்டம் வலுவடைவதை அதுவிடும் பாது. ஏனெனில் இப்போராட்டம் அதன் தேசிய-பிராந்திய நலன்களுக்கு முரணானது என, இந்திய ஏகாதிபத்தியம் கருதுகின்றது. எனவே, சிங்களப் பேரினவாதம் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் வளர்த்த தமிழ் வீரோத்ப்போக்கை மேலும் தீவிரமாக்க, அது நடவடிக்கை எடுத்தது. தமிழர் வீரோத்சத்திகளான முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கும் ஜிகாத் அமைப்பிற்கும் ஆயுதங்களை வழங்கி, தமிழ் மக்களுக்கும் போராட்டத்திற்கும் எதிராக முஸ்லிம்களை ஆயுதமயமாக்கியது.

அதேசமயம் தன்னுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த தமிழ் துரோகக்கும் பல்களை முஸ்லிம் மக்களிடையே ஏவிவிட்டுத் தன்னை ஒரு நடுநிலைவாதி யாகவும், சமாதான விடும்பி யாகவும் காட்டிக்கொண்டது.

போர்தொடங்கிய 1990ஆம் ஆண்டு திடுக்கிடும் பின்னர், ஆயுதம்தாங்கிய முஸ்லிம் காடையர்களுக்கும் ஊர்காவற்படையினரும் தமிழர்களை இணைப்புகொலை செய்யத் தொடங்கினர்.

சிங்களப் பேரினவாதத்தினதும் இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தினதும் சூழ்ச்சிகளுக்கு முஸ்லிம் மக்கள் முழுமையாகவே பலியாகிவிட்டார்கள்.

எமகாதகர்கள் பாத்திரத்தில் முஸ்லிம்கள்

இதனால், இன்று தென் தமிழ்நாட்டும் கொலைகளாக மாறிவிட்டது. இதுவரைகாலமும் ஆக்கிரமிப்பு

மட்டக்களப்பு: முஸ்லிம்களால் படுகொலை

சிங்களப் பேரினவாதத்தைப் பொறுத்தவரை தென் தமிழ்நாட்டை அதாவது கிழக்குமாகாணத்தைத் தமிழர்களிடமிருந்து அபகரித்து அதைச் சிங்களமயமாக்குவதுதான், அதன் பிரதான இனவாதத்திட்டமாகும்.

கிழக்குமாகாணத்தில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் இணைந்துள்ளதால், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் எண்ணம் ஈடுறமாட்டாது.

எனவே முஸ்லிம்களை தமிழர்களிடமிருந்து பிரித்துத் தள்ளுவதே இணைத்து, தமிழர்களுக்கெதிராகப் போர்புரியச் சூழ்ச்சிகள் செய்தது.

சதி வலைக்குள் சிக்கிய முஸ்லிம்கள்

இந்தச் சூழ்ச்சிகள அரசியலைப் புரிந்துகொள்ளாத முஸ்லிம்கள், தமிழர்களைத் தமது எதிரிகளாகக் கருத்ததொடங்கினர்.

ஆனாலும், புலிகளாகிய நாம் இந்த தெருக்கடிநிலையை அவதானமாகவும் பொறுமையாகவும் கையாண்டோம்.

இந்திய இராணுவம் வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் சிங்கள-இந்திய அரசுகளின் சதிவலைக்குள் சிக்கலும் முஸ்லிம் மக்களை மீட்டுவதற்கும், எமது அரசியல் வேலைகளில் பெரும்பங்கை நாம் இதற்காகவே செலவிட்டோம்.

ஆனால், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கைக்கடிகளாக இருந்த முஸ்லிம் அரசியல்-மதத் தலைமைகள், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மக்களையும் போராட்டத்தையும் எதிரியாகக் காட்டியபடி வெறிப்பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டனர்.

இந்தநிலை படிப்படியாக வளர்ந்து, சிங்களப் படைகளுடன்

பாளர்களான சிங்கள ஆயுதப்படைகளும் சிங்களக் குடியேற்றவாசிகளும், ஆங்காங்கே எமகாதகர்கள் பாத்திரத்தை வகித்துவந்தனர். இப்பொழுது, தமிழர்களிடம் காலங்காலமாகக் கூடியவாழ்ந்த முஸ்லிம்களும் அப்பாத்திரத்தை அங்கு பங்குபிடித்துவிட்டனர். ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு வாழும் மக்களிடையே எதிரி இராணுவம் என்ன செய்யுமோ அதையெல்லாம், முஸ்லிம் வெறியர்களும் - முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையினரும் தமிழ் மக்களிடையே காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

படுகொலை, பாவியல்வன்முறை, கொள்ளை, தீயிட்டழித்தல், கலாசாரச் சின்னங்களை அழித்தல், பொருளாதார நிலையைச் சிதைத்தல் என்று சிங்களப் பேரினவாத அரசு தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் செய்துவரும் இன அழிப்பு வடிவங்களை, சிங்கள ஆயுதப்படையினருடன் சேர்ந்து முழு அளவில், முஸ்லிம் வெறியர்களும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே புரியத் தொடங்கிவிட்டனர்.

தென் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இன்று, சிங்கள ஆயுதப்படைகளுக்கு அஞ்சுவதைவிட முஸ்லிம் வெறியர்களுக்கே தமிழ்நாட்டின் மக்கள் பெரிதும் அஞ்சுகின்றனர்.

தமிழ்ப் பெண்களிடையே பாவியல்வன்முறைகளில் சிக்கலான ஆயுதப்படைவீரர் ஈடுபடுவதைவிட அதிகளவிலும், கொடுமையான முறைகளிலும் முஸ்லிம் வெறியர்களே ஈடுபடுகின்றனர் என்ற துக்ககரமான-வெறுக்கத்தக்க-உண்மையை, நாம் ஒப்புக்கொள்கின்றோம்.

அத்துடன் தமிழர் கிராமங்களுக்குள் புகுந்து பெருமளவில் படுகொலைகளைச்செய்து, கிராமங்களைத் தீயிட்டழித்து, தமிழர் நிலங்களை, வீடுகளை சொத்துகளைக் கைப்பற்றி, ஒரு எதிரிப் படைகளைப்போல தென் தமிழ்நாட்டின் முஸ்லிம் காடையர்கள் செய்த படுகொலை யாரும் மறுக்க முடியாது.

முஸ்லிம்களால் படுகொலைகள்

தென் தமிழ்நாட்டின் இன்று, ஒரு தடவையில் இருமுனைகளிலிருந்து எதிரிப் படைகளைச்சந்திக்கின்றனர்.

ஒருபக்கம் சிங்கள ஆயுதப்படைவீரையும்-சிங்களக் குடியேற்றவாசிகளையும்; மறுமுனையில், ஆயுதத்தாங்கிய முஸ்லிம் காடையர்கள்-முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையினரையும் எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

1990ஆம் ஆண்டு பூன் மாதம் சிங்கள ஆயுதப்படைவீரருடன் மூண்ட இரண்டாம் கட்டப் போரைத்தொடர்ந்து இன்றுவரை, கொடுமையான - மனிதாபிமானமற்ற-ஒரு எதிரி இராணுவத்தைப் போன்றே பெரும்பாலான தென் தமிழ்நாட்டின் முஸ்லிம்கள் செய்தபடுகொலைகளைச் சந்திக்கின்றனர்.

இந்த இரண்டு வருடப் போரினும் கொல்லப்பட்ட சுமார் 10,000 தமிழர்களில் அரைப்பங்கினர் முஸ்லிம் வெறியர்களினாலேயே கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

அதுவும் தென் தமிழ்நாட்டின் அப்பாறை மாவட்டத்தில் கொல்லப்பட்ட தமிழர்களில் முக்கூறல் பங்கினர் (3/4), முஸ்லிம் வெறியர்களினாலேயே கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்ற கசப்பான உண்மை, வரலாற்றில் மறைக்கப்பட முடியாது. அப்பாறை மாவட்டத்தில் 6,000 பேருக்கு மேல் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் 5,000 பேர் முஸ்லிம் வெறியர்களினாலேயே கொல்லப்பட்டனர். (கணக்கு விபரம் சரியாகத் தெரியவில்லை. சில வேளை இதையிட அச்சமூட்டும் வகையில், கொல்லப்பட்டவர்களின் தொகை அதிகமாக இருக்கலாம். காரணம் போனவர்களும் பலர்.)

இம்மாவட்டத்தின் பழந்தமிழ்க் கிராமங்கள் பல முஸ்லிம் வெறியர்களினால் அடியோடு அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இன்று அவை முஸ்லிம்களினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட கிராமங்களாக மாறிவருகின்றன.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழர் கிராமங்களைக் கொண்டிருந்த அப்பாறை மாவட்டத்தில் இன்று ஐந்து இடத்தில் மட்டும்தான் தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

1. பாண்டிருப்பு, 2. காரைநிலை, 3. கோமாரி, 4. தம்பிநிலை, 5. திருக்கோவில்.

இவைகூட அகதிமுகாமங்களாகவே இருக்கின்றன. இதில் கைவலம் என்னவென்றால் இவ் அகதி முகாமங்கள் முஸ்லிம் வெறியர்களினால் தாக்கப்பட்டாமலிருக்க, சிங்கள இராணுவம் அகதிமுகாமங்களுக்குப் "பாதுகாப்பு" அளிப்பதுதான்!

வெறியிடித்த ஒராதங்களிடமிருந்து ஆடுகளைப் பாதுகாக்க சிங்களம் காவலிருக்கின்றது. இது வேடிக்கையாக இருந்தாலும்கூட இதுதான் அங்கு உண்மை நிலை.

தமிழீழ முஸ்லிம்களும்

ஏன் இந்தத் துயரம் நிகழ்ந்தது?

காலங்காலமாகத் தமிழர்களுடன் கூடிவாழ்ந்த முஸ்லிம்கள், ஏன் இம்மொன்று தமிழர்களின் எதிரிகளாக மாறினார்கள்?

ஏன் இந்த மிஸைச்சத்தனமான பானியல் வன்முறைகளிலும், காட்டுமிராண்டித்தனமான படுகொலைகளிலும் முஸ்லிம்கள் ஈடுபடுகின்றார்கள்?

தமிழர்கள் முஸ்லிம் மக்களைச் சிங்கள ஆயுதப்படைகளுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார்களா? அல்லது முஸ்லிம்கள் பெருங்களைப் பானியல் வன்முறைகளுக்குப்படுத்திப் படுகொலை செய்தார்களா?

அல்லது முஸ்லிம்களின் நிலங்களைப் பறித்து, அவர்களின் கலாசாரச் சின்னங்களைத் துடைத்தெறித்து, தனித்துவத்தைச் சிதைக்க முயன்றது தமிழர்களா? அல்லது தமிழ்மக்களின் தேசிய இயக்கமாக மாறிய புலிகள் இயக்கம் அரசியல் ரீதியாக முஸ்லிம் மக்களுக்குத் தவறிழைத்து விட்டதா? அல்லது முஸ்லிம் எதிர்ப்பு உணர்வைக் காட்டி முஸ்லிம்களை இம்சித்ததா? எதுவுமேயில்லை.

அப்படியாயின் தமிழர்களைப் பொது எதிரியைப்போன்று கருதி, உண்மையில் பொது எதிரியான சிங்களப் பேரினவாத சக்திகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து, முஸ்லிம் மக்கள் தமிழர்களை ஏன் அழிக்கின்றார்கள்?

இதில் துயரம் என்னவென்றால், முஸ்லிம் மக்களின் பெரும்பாலானோர் தமிழர்களை எதிரிகளாகக் கணித்து வன்முறைகளில் ஈடுபடுவதுதான்.

தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கிடையே காலத்திற்குக்காலம் போகுகின்ற தாரக் காரணிகளாலும், குழப்பிட்டுப் போன்ற வாழிடம் காரணமாகவும் இடையிடையே சிறியளவில் முரண்பாடுகள் தலைதூக்குவதும் அது சில சமயங்களில் கைகலப்புகள், குழுச்சண்டைகளாக மாறுவதும், மீண்டும் சமரசத்திற்குவந்து அமைதி திரும்புவதும் பழைய வரலாறு.

1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தீவில் சிங்களப் பேரினவாத சக்திகள் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக ஒரு படுகொலையை ஏவிவிட்டதும், அதன் எதிர் விளைவாக பெருமளவில் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப்போரில் இணைந்ததொன்றும், அதனால் சிங்கள - தமிழ் தேசிய இன முரண்பாடுகள் மேலும் கூர்மையடைந்ததும் எல்லோரும் அறிந்ததே.

சிங்களக் குடியேற்றவாதிகள் காட்டுமிராண்டித்தனமாக தமிழர்களைத் தாக்கி அழிக்கத் தொடங்கினர்.

இக்காலப்பகுதியில் தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்கள ஆயுதப்படை பிரங்கமாக ஏவியெடப்பட்டது. இந்த யதார்த்த நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னர், தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே சிறியளவில் முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதோடும் அம்முரண்பாடுகள் பெரியளவில் மோதலாகவும் வெடிக்கத் தொடங்கியது. முன்னரைப்போலவல்லது குறித்த இக்காலகட்டங்களில், முரண்பாடுகள் எழும்போது தமிழ்மக்களைத் தாக்க முஸ்லிம் மக்கள் முடிபடித்தபடி திரண்டெழுந்தனர்.

இதற்குக் காரணம் தமக்குப் பக்க பலமாகவும் தமிழர்களுக்குப் பாதகமாகவும் சிங்கள ஆயுதப்படைகளும், சிங்களக் குடியேற்றவாதிகளும் இருப்பதை முஸ்லிம்கள் வெளிப்படைவதாகக் கண்டு உணர்ந்து கொண்டதுதான்.

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள காரைநீவு என்ற தமிழ்க் கிராமம் 1985 ஆம் ஆண்டு, அதைச் சூழவுள்ள முஸ்லிம் கிராமங்களால் தாக்கி எரியூட்டப்பட்டது. இதுதான் தமிழர்களுக்கு எதிராக முஸ்லிம்கள் புரிந்த முதலாவது பானிய தாக்குதல் சம்பவமாகும்.

சிங்களக் காவல்துறையும், ஆயுதப்படைகளும் தமிழர்களுக்கெதிரான இந்த வன்முறைகளைக் கண்டுவிட்டுப் புலிகள் பார்த்துநின்றனர்.

இதைத் தொடர்ந்து மஞ்சள் தொடுவாய் என்ற தமிழ்க் கிராமத்தைக் காத்தாண்டுக முஸ்லிம்கள் தாக்கியபோது, அவர்களின் கூட வந்த ஏறின்கலாய்ன் ஸீட்சு அநிரடிப் படையினர், புலிகளைக் கூட்டி வந்து முஸ்லிம்களைக் கொல்லும்படி, பாதிக்கப்பட்டு ஒடிக்கொண்டிருந்த தமிழர்களுக்கு ஆலோசனை கூறினர்.

ஆனால் புலிகளாகிய நாம் சிங்களப் படையினரின் நயவஞ்சக சூழ்ச்சிகளைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியதுடன், இம்மோதலை எமது மக்கள் மத்தியிலான ஒரு உள் முரண்பாடாகவே கருதி, கலவரத்தை நிறுத்தி அமைதியை ஏற்படுத்த அவதானமாகச் செய்து பட்டோம்.

புலிகளாகிய எமது நிலைப்பாடு என்ன?

முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகக் கலவரத்தில் பங்குகொண்ட தமிழர்களை நாம் கைதுசெய்தோம். (இவர்கள் அனைவரும் இக்கலவரத்தில் முஸ்லிம்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது).

உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலையில் முஸ்லிம்களை ஆயுதப்படைகளுடனாக எத்தனித்த ஈ. பி. ஆர். எஸ்., ரெலோ போன்ற அன்றைய "விடுதலை இயக்கங்களை" அவ்வாறு செய்யவிடாது தடுத்தோம்.

ஆனால், தமிழர்கள்மீது வன்முறை செய்த முஸ்லிம்களைத் தெரிந்திருந்தும் நாம் கைதுசெய்யவில்லை.

காரைநீவு தொட்கிவைத்த கலவரம் ஏறாஜர், காத்தாண்டுகடி, வாழைச்சேனை ஆகியபகுதிகளிலும் பரவி தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டனர். தமிழர்களின் வீடுகள் தீயிடப்பட்டன. அங்கேயும் சிங்களப் படையினர் மதிப்பிடுகின்ற பார்த்து இரகித்து, முஸ்லிம் காவலர்களை, ஊக்குவித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பெரிய முஸ்லிம் கிராமங்களை அண்டியிருந்த சிறிய தமிழ்க் குடியிருப்புகள் தாக்கப்பட்டு எரியூட்டப்பட்டன. ஆனால், பெரிய தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு அருகில் இருந்த சிறிய முஸ்லிம் குடியிருப்புகள் தாக்கப்பட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதுதான்.

ஏனெனில் அத்தகைய முஸ்லிம் கிராமங்களை எமது போராளிகள் பாதுகாத்தனர். ஆனால் பெரிய முஸ்லிம் கிராமங்களுக்கு அருகில் இருந்த தமிழர் கிராமங்களுக்கு, நாம் எத்தனித்த பாதுகாப்பு வசதிகளும் செய்யவில்லை.

1990 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதத்திற்கு முன்னர் தமிழ்-முஸ்லிம் மோதல்கள் இடம்பெற்றபோதெல்லாம், புலிகளாகிய நாம் முஸ்லிம்களின் பக்கம் நின்றதான் பிரச்சினைகளைப் பாரக்கவும்-நீர்க்கவும் முயன்றோம். அதன் காரணமாக தமிழ் மக்களின் கோபத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டோம்.

தமிழர்களைத் தாக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு ஆதரவாக புலிகள் இயக்கம் செயற்படுவதாகக் குற்றம்சுமத்தி காரைநீவு, மஞ்சள் தொடுவாய்த் தமிழர்கள் அக்காலகட்டத்தில் புலிகள் இயக்கத்திற்கெதிராக ஊர்வலம் போனார்கள்.

இக்கலவரம் முடிந்தபின் காத்தாண்டுகடியில் முதன் முதலாக ஆயுதம் தாக்கிய ஊர்வலப்படைகளை முஸ்லிம்கள் அமைத்தனர்.

இது தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் தாக்கிய ஒரு முஸ்லிம் குழுவை அமைத்ததற்கு ஒப்பாகும். இவ் ஊர்வலப் படைகள் படிப்படியாக தென் தமிழீழத்திலுள்ள பெரும்பாலான முஸ்லிம் கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டு, முஸ்லிம்கள் ஆயுதமயமாக்கப்பட்டு, தமிழ் மக்களுக்கெதிரான ஆயுத வன்முறைகள் முஸ்லிம்கள் படிப்படியாக ஈடுபடுத்தொடங்கினர். இவர்களுக்கு உரிய ஆயுதங்களைச் சிங்கள அரசு கொடுத்துவந்தது.

எமது போராட்ட நடவடிக்கைகள் தென் தமிழீழத்தில் முடுக்கிவிடப்பட்ட போது (1984-1985) காட்டிக்கொடுப்போரையும், கடும்களில் அமைக்கப்பட்டும், சமூக விரோதிகளையும் மரணதண்டனைக்குட்படுத்தினோம்.

ஆனால், காட்டிக்கொடுப்போராவும், சமூக விரோதிகளாகவும், முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இருக்கும் போது அவர்களுக்கெதிராக நாம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காது, அக்குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் போது அல்லது பகுதி பள்ளிவாசல்களிடமே விட்டோம்; ஆனால் பள்ளிவாசல்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

தமிழர்களை அழிப்பதன் மூலம் தங்களது சுதந்திரம், தனித்துவம், இறைமை பாதுகாக்கப்படும் என முஸ்லிம்கள் கருதுகின்றார்கள் போல் தோன்றுகின்றது. - அதன்மூலம்தான் முஸ்லிம் மக்களுக்கு நிரந்தரப் பாதுகாப்பு கிடைக்குமென நம்புகின்றார்கள் போயும்.

இங்கே புலிகளாகிய நாங்கள் கூறவிரும்புவது என்ன வென்றால், எதிரியா? நண்பன் யார்? என்பதை முஸ்லிம் சமூகம் இன்னும் கண்டறியவில்லை என்பதைத்தான்.

தமிழ்மக்கள் முஸ்லிம் மக்களின் விரோதிகளுமல்ல; பகைவர்களுமல்லர்.

முஸ்லிம்களின் உண்மையான விரோதிகள் சிங்களப்பேரினவாதமும் இந்திய ஏகாதிபத்தியமுமேயாகும்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து, முஸ்லிம்கள் தமது தமிழர் விரோத உணர்வைக் கைவிடவேண்டும்; தமிழர்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதில் தான் முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்காலமே தங்கியுள்ளது.

இவ்விதமாக போராட்டத்திற்கும் தமிழ் மக்களுக்குமெதிராக முஸ்லிம் கிராமங்கள் சில செயற்பட்டுவந்தபோதிலும் கூட, நாம் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக மென் போக்கைக் கடைப்பிடித்தும் அநிகளவு சலுகைகளையும், விட்டுக் கொடுப்புகளையும் செய்தும் முஸ்லிம் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று அவர்களையும் போராட்டத்துடன் இணைத்துச் செல்ல அரும்பாடுபட்டோம்.

இந்தியப் படைமீட்பிருந்து ஆயுத உதவிகள்

இந்த நிலையில் 1987 ஆம் ஆண்டு யூலை 29 ஆம் திகதி, இந்தியப் படைகள் தமிழீழத்தை ஆக்கிரமித்தன.

சிங்களப் பேரினவாத அரசுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்ததைப் போல, முஸ்லிம் தலைமைகள் இந்திய இராணுவ பீடத்துடனும் இட்டிக்கொள்ளத் தொடங்கின. இந்திய அரசிடமிருந்து முஸ்லிம் காவலர் ஆயுதங்களையும் பெற்றுக் கொண்டது.

இந்த ஆயுதங்கள் சிங்களப் படையுடன் போராட்ட அல்ல. தமிழ் மக்களைப் போன்று இனரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட, முஸ்லிம்கள் ஆயுதமேந்திச் சிங்கள அரசிற்கு எதிராகப் போராடியதாக வரலாறு இல்லை. அப்படியாயின் அவர்கள் யாருக்கு எதிராகப் போராட்ட ஆயுதங்களைப் பெற்றார்கள்? சத்தேசமேயில்லை. தமிழர்களைக் கொன்றவைக்கத்தான் சிங்களப்படையினரிடமிருந்தும், இந்திய அரசிடமிருந்தும் ஆயுதங்களைப் பெற்றார்கள்.

ஆனால், இந்தியப் படையினர் மத்தியிலிருந்த முஸ்லிம் விரோதப்

போக்காலும், இந்திய இராணுவத்துடன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த தமிழ்த் துரோகக் குழுக்களின் முஸ்லிம் விரோதப் போக்காலும், தமிழர்களுக்கு எதிராக வன்முறைகளில் ஈடுபடாது அடக்கியிருந்த முஸ்லிம் வெறியர்கள் இந்தியப் படையினர் வெளியேற்றத்தின் பின்னர், மீண்டும் சிங்களப் படையுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.

இந்திய இராணுவத்தை வெளியேற்ற சிரிஸ்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் (1989-1990), முஸ்லிம் மக்களைப் போராட்டத்தின்பால் வேளியேற்றத்தின் பின்னர், மீண்டும் சிங்களப் படையுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.

இந்திய இராணுவத்தை வெளியேற்ற சிரிஸ்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் (1989-1990), முஸ்லிம் மக்களைப் போராட்டத்தின்பால் வேளியேற்றத்தின் பின்னர், மீண்டும் சிங்களப் படையுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.

போராட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியை வரிமூலமும், (10 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்....

(5 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வற்புறுத்தல் மூலமும் வசதிபடைத்த தமிழர்களிடமிருந்து பெற்று வந்த அதேவேளை, முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து இந்நிதியை நாம் பெற வியலிவை. ஒரு சில சம்பவங்கள் அப்படி நடந்திருந்தாலும் கூட அவை உடனடியாகவே எமது தலைமைப்பீடத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டன.

இவ்விதம் தாராள மனப்பான்மைகள், மென்பாக்குகள், விட்டுக் கொடுப்புகள், சசிப்புத்தன்மைகள் போன்ற அணுகுமுறைகள் மூலம் முஸ்லிம் மக்களை அணிதிரட்ட நாம் எடுத்த முயற்சிகள் முடிவில் படுதோல்வியே அடைந்தன.

1990 இல் வெடித்த போருக்குப் பின்

சிறிவங்கா அரசுடனான பேச்சுவார்த்தைகளில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் சிறிது சிறிதாக 1990 ஆம் ஆம் திகதி, போரரசு வெடித்தது.

மட்டக்களப்பு - அம்பாறையில் சிங்களப்படைகளுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் சண்டைகள் நடந்தன.

ஆனால் நாம் யாருமே எதிர்பாராதவகையில், பொத்துவில் பகுதியில் வாழ்ந்துவந்த தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம் வெறியர்களினால் வேட்டையாடப்படத் தொடங்கினர். தமிழ் மக்களின் வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டு, சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, தமிழ்ப் பெண்கள் முஸ்லிம் வெறியர்களினால் பரவியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டனர்.

பொத்துவில் தொடங்கிய முஸ்லிம் இனவாதம் அப்பாறை மாவட்டமெங்கும் பரவி, தமிழ் மக்களைக் கொன்றொழிக்கத் தொடங்கியது.

இது எமக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியையும் வேதனையையும் கொடுத்தது.

சிங்களப்படைகளுடன் பெரியளவில் போர் நடந்துகொண்டிருந்த படியால், முஸ்லிம் வெறியர்களிடமிருந்து தமிழ்க் கிராமங்களை எம்மால் பாதுகாக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

இப்பொழுது தென் தமிழீழ மக்கள் சிங்கள ஆயுதப்படைகளினாலும் - சிங்களக் குடியேற்ற வாகினினாலும், முஸ்லிம் வெறியர்களினாலும் இணைப்புகொடைக்குள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1990 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் தென் தமிழீழத்தில் முஸ்லிம் -

தமிழ் மோதல் தடக்குமானால், குறித்த சில கிராமங்களுக்கிடையே நடப்பதுதான் வழமை.

ஆனால் 1990 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 10 ஆம் திகதி சிறிலங்காப் படைகளுடன் போர் தொடங்கியதும், தென் தமிழீழத்தில் வாழ்ந்த மிகப் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் வெறிக்கொண்டு - மிஸைச்சத்தனமான வழிமுறைகளில் - தமிழர்களை வேட்டையாடத் தொடங்கினர். அப்பாறை தமிழர்களின் மயானம் ஆகியது. குறிப்பாக பாவியல் வன்முறைகளில் காட்டு மிராண்டிகளின் நிலைக்கு முஸ்லிம் வெறியர்கள் சென்றனர். இதில் வேதனையானதும் வெட்கக் கோடானதுமான விடயம் என்னவென்றால், கடத்திவரப்படும் தமிழ்ப் பெண்கள் முஸ்லிம் கிராமங்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கேயே பாவியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்படுவதாகும். அம்முஸ்லிம் கிராமத்திலிருக்கும் ஆண் - பெண், பெரியோர், சிறியோர், படித்தோர் - பாமரர் அனைவரும் அறிந்த தீவையலேயே இம்மிஸைச்சத்தனம் நடைபெறுகின்றது. இது பெண்களை உயர்வாகப் போற்று வதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் முஸ்லிம் மதக்கலாசாரத்திற்கு, மிக இழிவைத் தேடிக்கொடுக்கும் அநாகரீகச் செயல்கள் ஆகும்.

அம்பாறை மாவட்டம் இலங்கைத் தீவிலேயே முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட மாவட்டமாகும். இந்த மாவட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட திட்டமிடல் சிங்களக் குடியேற்றத்தால் அதிக

நிலப்பரப்புகளையும், பொருளாதார வாய்ப்புகளையும், உரிமைகளையும் இழந்தது தமிழர்கள் ஆய்ல; முஸ்லிம் மக்கள்தான்.

ஆனால் இந்த அத்துமீறிய குடியேற்றத் திட்டங்களைத் தடுத்து நிறுத்த நாம் எடுத்த ஆயுத நடவடிக்கைகளினால், சிங்களப் பேரினவாதிகளின் நில அபகரிப்பு நோக்கம் பல இடையூறுகளைச் சந்தித்தது. இதனால் நன்மையடைந்தது தமிழர்களைவிட முஸ்லிம்கள்தான். ஆனால் இவ்வளவுதாரம் இன அழிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட சிங்களப் பேரினவாதிகளை நன் பர்களாகவும், முஸ்லிம்களின் உரிமைக்காகவும் போரிட்டு எண்ணற்ற தியாகங்கள் புரிந்துவரும் தமிழர்களை எதிரிகளாகவும் முஸ்லிம்கள் கணிக்கின்றனர்.

அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து சுமார் 75,000 தமிழர்கள் அடித்து விரட்டப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 6,000 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கொல்லப்பட்டவர்களில் 5,000 பேர் முஸ்லிம் வெறியர்களினாலேயே கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

இன்று தென் தமிழீழம் முழுவதும் சிங்களப் பேரினவாதிகளினதும் முஸ்லிம் வெறியர்களினதும் சிறையாகவே இருக்கின்றது அதற்குள் அகப்பட்டுள்ள தமிழர்கள் - அவர்கள் வீடுகளில் வாழ்ந்தாலும் சரி - அகதிமுகாம்களில் வாழ்ந்தாலும் சரி - கைதிகளைப் போன்றே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

(11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலை...

(10 ஆம் பக்கத் தொகுதி)

பெரும்பாலும், இம்மக்களது தலை முஸ்லிம் வெறியர்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

அகதிமுகாம்களுக்குச் சில்களப்படையினருடன் செல்லும் முஸ்லிம்களே, யாரைக் கைதுசெய்வது எனத் தீர்மானிக்கிறார்கள்.

தென்தமிழீழத்திலுள்ள அகதிமுகாம்களில் உதாரணமாக கிளப்பன்பேக் (திருமலை), வந்தாறுமூலை பக்கலைக்கமக அகதிமுகாம்களில் நடைபெற்ற கைதுகளுக்கும் கொலைகளுக்கும் சூத்திரதாரிகள் முஸ்லிம் வெறியர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

முஸ்லிம் மக்கள்

உணர்வேண்டிய உண்மை

தமிழர்களை அழிப்பதன்மூலம் தங்களது சுதந்திரம், தனித்துவம், இறைமை பாதுகாக்கப்படும் என முஸ்லிம்கள் கருதுகிறார்கள் போல் தோன்றுகிறது. அதன்மூலம் தான் முஸ்லிம் மக்களுக்கு நிரந்தரப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் எனவும் நம்புகிறார்கள் போலும்.

இங்கே புலிகளாகிய நாங்கள் கூறவிரும்புவது என்னவென்றால், எதிரியார்? நண்பன் யார்? என்பதைத்தான்.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது அரசியல் எதிர்காலமும் பொருளாதார கபீட்சமும், தமிழீழத்தில்தான் இருக்கப்போகின்றது.

தமிழீழ மக்களாகிய நாமமைப்பைக் கொண்டவர்கள் நாம் ஒரு தேசியமாக வாழ்மாடுவே வாழ்ந்துவருகின்ற வாழப்போகின்றோம். எமயானவன் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்ள மறுத்தாலும்சரி எமானது என்றும் அழிக்கமுடிரசியல் உண்மை என்பதை ஸ்ரகடனம் செய்துகொண்டு

— த

தமிழீழம்தான் முஸ்லிம்களின் தாயகமுமாகும்.

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஓர் அங்கமான முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் விரோதிகள் அல்ல; இவர்கள் தமிழர்களுடன் இணைந்து வாழ வேண்டியவர்கள்.

தமிழ்மக்கள் முஸ்லிம் மக்களின் விரோதிகளும்ல்லர்; பகைவர்களும்ல்லர்.

முஸ்லிம்களின் உண்மையான விரோதிகள் சில்களப் பேரினவாதமும் இந்திய ஏகாதிபத்தியமுமே யாகும்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து, முஸ்லிம்கள் தமது தமிழர்விரோத உணர்வைக் கைவிடவேண்டும்; தமிழர்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்வ தில்தான் முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்காலமே தங்கியுள்ளது.